

sł. Fr. Richter

1. Ja - śnie - je we - wnę-trzne wszech chrze-ści - jan ży - cie, choć
2. We wszys-tkim A - da - ma są dzieć-mi zwy - kły - mi, z ziem-
3. Lecz w du - chu z Bo - skie - go są szcze-pu zro - dze - ni, bo
4. Piel - grzy - mi na zie - mi, a pa - trzą w nie - bio - sy! Bez -
5. Gdy Chrys-tus, ich ży - cie, u - ka - że się w chwa-le, gdy

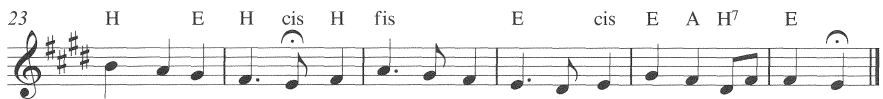
1. słoń - ca na zew-nątrz o - pa-lił ich żar. Czym Władca nie-bie-ski ob-
2. sko - ści zna-mie-niem ka - za-no im żyć i krewkość cie - le-sna ich
3. Pan przez swe Sło - wo w nich ży - cie tchnął swe. I - skier - ka wytryska z nie-
4. bron - ni są sa - mi, a strze-gą od zła; choć za - męt do - ko-ła, spo-
5. kie - dyś o - bja - wi się, ja - kim jest sam, to o - ni z Nim razem złą-

1. da - rzyl ich skry-cie, nie - zna-ne jest świa-tu, a cud-ny to dar. To,
2. drę - czy na zie-mi, jak wszyscy co-dzien-nie jeść mu-szą i pić. Jak
3. biał-skich pło-mie-ni, żar no - wy, moc no - wą wciąż duszom ich śle. A
4. koj - ne ich lo - sy; u - bo - dzy, a każ - dy bez-cen-ny skarb ma; w cier-
5. cze - ni wspa-nia-le z prze-py-chem nad-ziem-skim u - ka - żą się tam. I

1. cze - go nikt nie wie, co taj-nie się krze-wi, pro - mien-ną świa-tło-ścią u -
2. wo - dy i chleba, spoczynku im trze-ba. Szcze-gół - na od in-nych nie
3. kie - dy tam z gó-ry a - niel-skie im chó-ry w dziękczynnym śpiewaniu za-
4. pie - niu wytrwali, o roz-kosz nie-dba-li, na po - zór się zda-ją dla
5. bę - dą rzą-dzi-li, i bę - dą świe-ci-li po - cho-dnią na nie-bie pło-

1. my - sły ich zdo - bi i tym ich do Bo - żej god - no-ści spo - so - bi.
2. róż - ni ich cno - ta, prócz te - go, że gar-dzą mar-no-ścią ży - wo - ta.
3. wtó - rzą ra - do-śnie, to pieśń ich aż w nie-bo u - de-rzy do - no-śnie.
4. świa - ta stę-pie - ni, tym żyw-szą zaś wia - rą są wciąż o - ży - wie - ni.
5. ną - cą rzę - si - ście, i ra - dość na zie-mię po - wró-ci wie - czy-ście.